

A fotel

2009 május 26. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 1

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Sok érdekes ember megfordult Klein úr antik bútorkereskedésében. A szegény vattacukor árustól, a híres ügyvédig, a társadalmi ranglétra minden fokáról jöttek ide emberek.

Sokan jöttek vásárolni, de volt aki csak nézel?dni tért be ide, mert a sok szép, érdekes bútor olyan hangulatot

teremtett ebben a kis kereskedésben, hogy egyszer?en jó volt ide bejönni. No, és nem is beszélve a drága jó Klein úr érdekes történeteir?l, amelyeket egy jó meleg tea mellett mesélt el oly sok estén, nekünk, gyerekeknek.

Így huszonnégy év elteltével is jó érzésem támad, ha azokra a meghitt estékre gondolok. Odakint esett a hó és borzasztó hideg volt, de Klein úrnál mindig ropogott a t?z a kandallóban és mindig volt jó meleg jázmintea. Nagyon sok minden volt a boltban, az apró értéktárgyaktól, a fali órákon keresztül a nagyobb bútorokig, szinte minden. Emlékszem, volt egy hatalmas íróasztal igazi tölgyfából, meg volt egy gyönyör? szép faragott komód. Na, és a kedvencem, az a nagy, széles karfájú, XVII. Századi fotel. Nagyon szerettem benne ülni, olyan magabiztossá váltam, amikor benne ültem. Hiába mesélt akkor nekem Klein úr a hétfej? sárkányról. Úgy éreztem, hogy nincs az a sárkány, akit én nem tudnék legy?zni, ha az én fotelemben ülök. Szóval, nagyon szerettem azt a fotelt.

Ám, egyszer bekövetkezett a tragédia, amit?l mindig rettegtem, megvették a fotelt. Sose felejtem el azt a napot. Éppen az iskolából tartottam hazafelé, amikor megláttam, hogy egy nagy kocsi áll a Klein úr boltja el?tt. Én azon nyomban odaszaladtam és akkor vettem észre, hogy a nagy kocsin már rajta van az én fotelom. Majdnem megszakadt a szívem, emlékszem, napokig sírtam utána. Ezt követ?en többet már nem mentem a Klein úr antik bútorkereskedésébe. Megsért?dtem. Nem tudtam megérteni, hogy is tehetett ilyet, hogy adhatta el az én fotelomat.

Azóta eltelt huszonnégy év, és úgy két hónapja a következ? eset történt. Estefelé sétálgattam a városban, nézegettem a kirakatokat és az egyik kirakatban, mit ad isten, éppen egy bútorüzlet kirakatában, megpillantottam ?t, az én XVII. Századi fotelomat, azzal a nagy széles karfájával. Azon nyomban bementem az üzletbe és végül, hosszas gy?zködés után sikerült rábeszélnem a tulajdonost, hogy adja el nekem azt a vén fotelt a kirakatból.

Így került hát hozzám, ennyi id? elteltével az én gyermekkori kedvenc fotelom. Azóta a dolgozószobám legszebb dísze. S van még egy pozitívuma annak, hogy végre hozzám került: Nem félek a sárkányoktól!

Csépányi Balázs

Ajánló